

Mei-merwandeling 2022

Waar men gaat langs Vlaamse wegen, komt men U,
Maria, tegen...

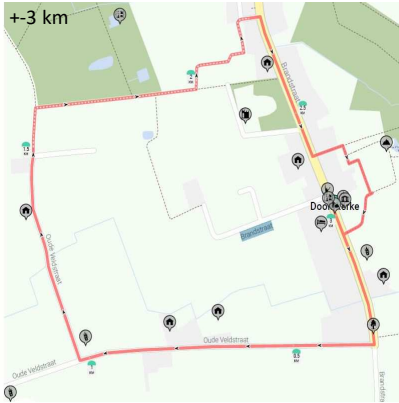

Sint – Carolus – Borromeuskerk Doomkerke

We starten aan de kerk van Doomkerke in de Brandstraat, ga gerust eens binnen in deze neo-gotische kerk. Ze werd gebouwd tussen 1864 en 1866. De eerste mis werd er reeds opgedragen in 1865 maar ze werd pas ingewijd in 1874 en officieel erkend in 1876. Ter gelegenheid van de 100-jarige erkenning van de parochie werd de kerk erkend als monument op 11 juni 1976.

De kerk is fraai beschilderd. Meubilair , enz... werd grotendeels gefinancierd door schenkingen. Laatste restauratie dateert van 2009-2010 waarbij de muurschilderingen, de elektriciteit , vloerverwarming, glas-in-loodramen, muren (onderkappen) en sanitair werden aangepakt.

Wandelplan Meimerwandeling

De Kerk zelf heeft geen huisnummer. Huisnummer 55 bevindt zich aan de overkant van de straat. We volgen de Brandstraat richting de Oude Veldstraat. We slaan de Oude Veldstraat in en vinden op onze rechterkant na zo'n 20 m Paster Lodders kapel

Kapel toegewijd aan OLV van 7 weeën

Deze dankkapel kreeg vele namen. Ze werd opgericht in 1871 door Bruno Hoste-Martens en is o.a. gekend als Veldkapel, Paster Lodderskapelle, Rieten Van Ackerskapelle, ...

Een gedenkplaat vermeldt :
Toegewijd aan O-L-Vrouw van 7 Weeën door B. Hoste - Martens.

Maria luistert naar het woord van haar kind (3de van de 7 weeën)

Maria vindt haar zoon in de tempel
 ‘Als ik je deze week tegenkom God, in welke mens dan ook, en je doet een beroep op mij; laat me dan voor één keer niet piekeren om je te geven wat je vraagt. Als ik je deze week tegenkom God, in welk mens dan ook, en je kijkt me aan; laat me dan voor één keer mijzelf helemaal geven in het volste vertrouwen dat ik goed terecht kom’ (tekst van Hans van de Pol)

Luister naar de stilte...

We wandelen verder langs de Oude Veldstraat tot aan de vernieuwde hoeve en vlak voor Boomkwekerijen Geert Rogge slaan we het weggetje rechts in.
 (Je kan hier ook de extra lus wandelen – zie plan op pagina 8)
 ‘When you talk, you are only repeating what you already know. But if you listen, you may learn something new’ (wanneer je praat, herhaal je alleen wat je al weet. Maar als je luistert, leer je misschien iets bij) (Dalai Lama)

Langs dit pad kom je langs enkele huizen , je wandelt door tot aan het bos en gaat dan rechtsaf tot je aan een wit rood lint een poortje vindt en een bord :

Beierhaagpad. Achter dit poortje ligt het vervolg van de wandeling.

Als er één deur achter je dicht gaat
en je blijft naar die gesloten deur kijken,
dan zie je niet de vele nieuwe deuren
die voor je open gaan.

www.lichtophethart.nl

Het pad loopt verder tussen groen en je komt aan het kamphuis 't Haantje. Eens je aan de Brandstraat komt, volg je de Brandstraat rechts op het voetpad. Even verderop verbergt een hoge haag Kasteel De Roo of Kasteel Coffyn (genaamd naar de huidige bewoner) Je vindt er tegenwoordig Bed en Breakfast Castel 't Haantje.

Aan het einde van de haag kijk je even terug. Achter de haag en wat verborgen door takken en groen, zie je een Schandpaal staan. Deze dateert van 1783 en is afkomstig van de heerlijkheid 'Willecomme' van Tielt. De familie De Roo had connecties met de vroegere eigenaar van deze heerlijkheid nl de familie van der Linden d'Hoogvorst

(Lucas 6, 37) 'veroordeel andere mensen niet, dan zal God jou ook niet veroordelen. Zeg niet dat andere mensen slecht zijn, dan zegt God dat ook niet over jou. Vergeef mensen als ze fouten maken, dan doet God dat ook'

Zitten we niet allemaal graag en rap met een oordeel klaar?

Over alles en iedereen...

Waardoor laten we ons hierin leiden?

Luisteren we naar alle partijen in het verhaal?

Stoppen we mensen niet gauw in vakjes?

Verwachten we van mensen dat ze zijn zoals het ons best uitkomt?

Welke gevolgen heeft het oordelen, veroordelen voor diegene die we veroordelen?

Welke gevolgen heeft het oordeel voor onszelf?

'Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen', (Johannes 8, 7)

We wandelen verder langs de Brandstraat in de richting van de kerk, maar aan huisnummer 85 steken we de straat over het pad tussen 2 huizen in. Even verderop komen we aan het speelplein van het Disveld waar je ook het Openluchttheater terugvindt. We houden hier even halt.

Plaats om te spreken

Plaats om te luisteren

Wie wil je zijn?

Is het belangrijker voor je om succesvol te zijn

Of betekenen je liever iets voor de mensen om je heen?

Jezelf ontdekken

Hierbij : een fragment uit 'De hond met het gele hart'

Foto ©Sylvia Konior

Fragment uit 'De hond met het gele hart' van Jutta Richter (ondertitel : die neue paradiesgeschichte)(een sprookje voor volwassenen maar veelal te vinden bij de kinderboeken in een bibliotheek)

“Hoe heet je eigenlijk?” Vroeg G. Od.

Een kamervlieg zoemde luid, terwijl ik me mijn naam probeerde te herinneren. Dat had weinig zin, want ik was nog nooit iemand tegengekomen die me had geroepen. En waar heb je een naam voor nodig als er niemand is die hem uitspreekt? Ik had me tot nog toe heel goed zonder naam kunnen redden. Ik had niets gemist. Ik kon tegen mezelf zeggen: ik ga, ik ben moe, ik heb honger, ik wil slapen. Ik kon zeggen: Dat is het oerwoud, dat is de heg, dat is de zandweg en dat ben ik.

“Weet je je naam niet?” vroeg G. Od. Ik schudde mijn kop. “Als dat zo is,” zei G. Od, “dan moeten we je naam meteen opzoeken.” Hij pakte een boek. Op het omslag stond met gouden letters MIJN WERELD.

“Zelf getekend?” vroeg ik.

“Jazeker,” antwoordde G. Od. “Dat moet veel tijd gekost hebben, zoveel uitvinden” “Een eeuwigheid!” zei G. Od, terwijl Hij de bladzijden omsloeg. “En ik ben nog lang niet klaar.” Hij zag er echt heel moe uit, alsof al het werk hem boven het hoofd was gegroeid.

“Eigenlijk zou het allemaal perfect kunnen werken,” legde hij uit. G. Od zei plotseling niets meer en staaarde peinzend uit het raam. “En?” vroeg ik.

“Wacht,” zei G. Od. “Nu weet ik weer waar het staat.” Hij bladerde drie bladzijden verder. “Daar!” Ik keek in het boek. Wat zag ik? Mezelf. Keurig netjes getekend. Alsof ik voor G. Od had geposeerd. “Dat ben ik” zei ik.

“Natuurlijk,” glimlachte G. Od. “En lees eens wat er staat!” Ik las. HOND. “Je Naam!” Zei G. Od. “Dat is je naam. Ik wist wel dat je een naam had.” “Hond,” zei ik zachtjes en toen nog eens : “Hond!” En inderdaad, de naam paste bij me. Hij was niet te lang, hij was niet te kort, hij was niet te groot, hij was niet te klein, hij paste perfect. Hij paste als mijn vacht. HOND was precies zoals ik me voelde.

We gaan verder langs het kasseipad naar de troostplek van Ferm Doomkerke toe
Hier staat een kunstwerk van de hand van Chris Dyserinck, bestuurslid van Ferm Doomkerke.
Het gedicht van Jan Ducheyne siert het bord

Deze plek is van ons
Hier zijn wij voor altijd het stille knisperen
in het schitterende ochtendlicht.
De ontluikende bloem, een eeuwige wind.
Dat enkel jij zo kijkt hoeven
we aan niemand uit te leggen.
Zwijgend leggen wij onze handen
als vanzelf, in elkaar
Zie, je lacht
want je weet vanzelfsprekend
Hier, is waar wij samen zijn.
Deze plek is van ons.

We verlaten het Disveld langs de toegangspoort. Landschapspark Disveld staat gegraveerd in het houten toegangsbord boven het pad.

Ga hier naar rechts naar de kerk toe. Ga nog even binnen. Je kan er nog even luisteren naar de stilte of naar je innerlijke zelf.

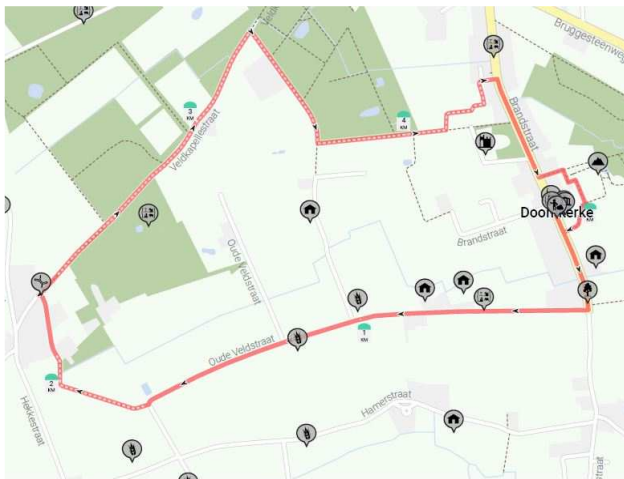
Brand gerust een kaarsje!

En weet: ergens beluisteren we Gods boodschap in de woorden die voorgelezen worden in de lezingen tijdens een eucharistie en beluistert God op zijn beurt onze zorgen en vragen in de gebeden die dan worden (voor)gelezen.

In de mooi versierde preek- en biechtstoel vinden we verhalen terug, stukken uit het leven van Jezus, stukken uit het leven van de H. Carolus Borromeus, enz... Kijken is misschien ook een stukje luisteren... Wat vind je in de Sluitstenen die je vindt boven je hoofd?

Vind je een aantal van de zaligheden terug?

Wel thuis!

Wie graag een 5 km wandelt, gaat rechtdoor aan Boomkwekerij Geert Rogge en volgt even later het pad onder de slagboom door. Op het einde van het pad slaat u rechtsaf, ergens halfweg staat een bank waar u even kan verpozen. Na een poos volgt u het wandelpad voor het bos en vindt zo aansluiting bij de rest van de korte Meimerwandeling.